

nedsættelser af hustruens indkomstskat er det rent eksempelvis forudsat, at virksomhedens overskud som følge af nettorenteudgiften er 10.000 kr. større end mandens skattepligtige indkomst opgjort efter de gældende regler. Der er endvidere taget hensyn til den forhøjelse af hustruens skattepligtige indkomst, der skal foretages efter reglerne i den foreslåede § 6 B i ligningsloven. Endelig er skattnedsættelsen som følge af lovforslagets regler beregnet ved hjælp af de udskrivningsregler, der er beskrevet i bemærkninger til forslaget til lov om ændring af udskrivningsloven.

Spørgsmål 43:

Hvordan vil man klare problemet med fradrag på (selvangivelsens) side 3 i skatten i stedet for i indkomsten i forhold til kommunernes beskatningsgrundlag og beskatningsprocenter, som er uensartede?

Svar:

Problemet's løsning vil bl. a. afhænge af, hvorledes man tænker sig fradraget i skatten udformet.

I det følgende er det forudsat, at regeringens skattereformforslag med de foreslåede fradragsbegrænsninger gennemføres med virkning for 1975. De ligningsmæssige fradrag, der herefter opføres i 1975-selvangivelserne, skal helt eller delvis gives som fradrag i skatten. Selve fradraget i skatten tænkes beregnet af fradragsbeløbet ved hjælp af marginals-katten på proportional-skattetrækket. Den er i en gennemsnitskommune anslået til 36,6 procent.

Under disse forudsætninger kan det rent skønsmæssigt anslås, at en omlægning af forskellige grupper af ligningsmæssige fradrag til fradrag i skatten ved slutskattens beregning vil indbringe følgende merprovenu i forhold til det provenu, som en uændret gennemførelse af regeringens skattereformforslag skønnes at ville indbringe.

Skønnet merprovenu som følge af omlægning til fradrag i skatten.

	mill. kr.
Lønmodtagerfradrag	ca. 175
Fradrag for forskellige forsikringsudgifter m. v. indenfor og udenfor 3.000 kr.s-grænsen	ca. 250

Renter af gæld og underskud på fast ejendom	ca. 1.300
Øvrige fradrag	ca. 275
I alt	ca. 2.000

Tænker man sig, at fradraget i skatten skal beregnes for hver indkomstskatteart for sig, ligesom det foreslåede personfradrag i skatten, vil omlægningens virkninger for kommunerne blive ret begrænsede. Kommunernes skatteydere vil få deres beskatningsgrundlag forøget med et eller andet fradragsbeløb. Der skal herefter beregnes kommuneskat af dette beløb med kommunernes udskrivningsprocent. Samtidig skal de have et fradrag i skatten, der beregnes af samme beløb og med samme udskrivningsprocent. Nettoresultatet bliver samme kommuneskat, som hvis fradraget i indkomsten var opretholdt. Hele merprovenuet af den påtænkte omlægning vil fremkomme i form af indkomstskat til staten, der beregnes efter en progressiv skala.

En sådan ordning vil ikke kunne gennemføres med virkning allerede for de foreløbige skatter, der skal betales i løbet af 1975. Det er nu umuligt at planlægge og programmere en ordning så hurtigt, at den kan få indflydelse på de skattekort og B-skattebillerter, der skal udsendes i december 1974.

Derimod må det rent teknisk være muligt at ændre indkomstopgørelsen og beregne fradrag i skatten for hver skat for sig i forbindelse med slutopgørelsen for 1975.

I så fald må man — ligesom det er planlagt for den foreslåede rentefradragsbegrænsning — ved forskudsregistreringen for 1975 arbejde med mere summariske fradragsbeløb og en tilnærmet beregning af fradraget i skatten. Det vil selvfølgelig bidrage til at øge forskellen mellem de foreløbige skatter og slutskatterne.

Hvordan de fradragsbeløb, der skal ændres til fradrag i skatten, i givet fald skal fastlægges ved forskudsregistreringen, må afhænge af, hvilke fradragsposter omlægningen skal omfatte.

Selve beregningen af fradraget i skatten må beregnes med en fast procent, der svarer til landsgennemsnittet for marginals-katteprocenten på proportional-skattetrækket. En opdeling på de enkelte skattearter vil ikke være nødvendig, så længe det drejer sig om foreløbig skat.